



EFFATA

Periodiek van de Effatagemeenschap Nijmegen

Kerstmis 2022





In dit nummer

Hans Hamers en Jan van der Wal zetten zich in wijkcentrum STIP al jaren in voor mensen die het moeilijk hebben. U leest een interview met hen op pagina 5, 6

Ook in Effata hebben we gewerkt aan het synodale proces. Hoe dat proces in de kerk verloopt vertelt Peter Nissen op pagina 7, 8

De kersttijd is bij uitstek diaconietijd. Anton van der Meer vertelt over dit verband op pagina 8

Ook dit jaar kunt u in de kerk weer genieten van een bijzondere tentoonstelling: adventskalenders. U leest erover op pagina 12

Middenin dit blad vindt u het jaaroverzicht Effata in foto's op pagina 14, 15

Wij mochten weer dopelingen verwelkomen. U leest erover op pagina 19



De hoop gevoed

In de adventsweken wachten we op de komst van het licht. De tijd voor Kerstmis is letterlijk een donkere tijd, althans op het noordelijk halfrond, maar rond Kerstmis gaan de dagen lengen en kun je soms in januari alweer de grond ruiken. Dan weet je: 'ah, de lente komt...'

Maar we wachten in de adventsweken ook op het Licht, voor héél de wereld. Het Licht dat alles anders maakt, redding brengt, vrede brengt in de wereld. Als je de blik naar buiten richt, dan kun je niet anders ervaren dan dat we leven in een donkere tijd van onrecht, uitbuiting, oorlog en migratiestromen omdat op de eigen grond geen leven op te bouwen is.

En toch... met de geboorte van het Jezuskind is er redding. Het begin is toen gemaakt, en het gaat nog steeds door. Met het vieren en gedenken van de geboorte van het Jezuskind putten christenen over heel de wereld nieuwe moed om tegen de verdrukking in te ijveren voor gerechtigheid en vrede. Met Kerstmis geven wij elkaar daartoe een nieuwe impuls.

Voor velen is dan toch de vraag: 'Hoe dan? Wat moet of kan ik doen? Waar mag ik op hopen? Die vrede is wel héél ver weg!'. Hopen op politieke leiders die echt anders zijn en het verschil gaan maken? Een nieuwe messias!? Die hoop mag er natuurlijk zijn. Maar onze hoop kan ook anders gevoed worden. Zo was ik op 18 november aanwezig bij het Laudato Si-event op de Radbouduniversiteit. Daar hield een activiste van 'Christian Climate Action' een inspirerend verhaal over actievoeren voor het klimaat omdat ze christen is, ook niet anders kán, om Gods schepping te bewaren. Bij die acties wordt gebeden en gezongen. Zoals ook werd gezongen bij die presentatie op het Laudato Si-event. Het gaf een geweldige boost voor alle aanwezigen. En ja... het geeft hoop dat we eens kunnen zien dat die kleine acties en initiatieven om het goede te doen vrede en gerechtigheid voor alle mensen dichterbij brengen. Wij zijn allen, op die manier kleine messiasjes.

“

'Het begin is toen gemaakt...'

Mede namens collega-pastor René Klaassen wens ik u een Zalig Kerstfeest.

Pastor Hans Hamers O.P.



Van het pastorale team

Warmte bij de kerstvieringen

Na coronajaren met kerstvieringen op anderhalve meter, of alleen online, kunnen we dit jaar weer Kerstmis vieren in de kerk zoals we gewend zijn. Maar toch niet helemaal, want de kosten om de kerk te verwarmen zijn dermate hoog dat u bij de vieringen in de kerk op kerstavond (zaterdagavond 24 december) er verstandig aan doet om u warm te kleden en de jas aan te houden. Het zal niet vriezen in de kerk, maar de behaaglijke 19 graden zal niet gehaald worden. Op de ochtend van Kerstmis, eerste kerstdag, zal de viering plaatsvinden in de dagkapel. Daar is het dan warmer.

Hans Hamers O.P.

De kerstvieringen

Zaterdag 24 december, 19:00 uur, gezinsviering in de kerk. Voorganger is René Klaassen.

Zaterdag 24 december, 21:00 uur, viering van woord en communie, voorgangers zijn pastor Hans Hamers O.P. en René Klaassen.

Zondag 25 december, 10:30 uur, viering van woord en communie, **voorgangers** zijn pastor Hans Hamers O.P. en René Klaassen.

Kerk open op tweede kerstdag

Op maandag 26 december, tweede kerstdag, is de kerk open van 14.00 uur tot 16.00 uur. U kunt dan kerststalsetjes bekijken en de tentoonstelling van adventskalenders. Zie over deze tentoonstelling ook elders in dit nummer.

Mediatieve viering oudejaarsdag

Op zaterdag 31 december is er om 17.00 uur een mediatieve viering in de dagkapel, verzorgd door de werkgroep mediatieve vieringen.



Van het locatieteam

Beste mensen,

U zult gemerkt hebben dat wij zijn gaan vieren in de dagkapel. Daar werden we toe gedwongen door de sterk gestegen energieprijzen. Verwarmen van de dagkapel is aanzienlijk goedkoper dan van de grote kerk. Maar kerstvieringen gaan we wel houden in de grote kerk!

Onze eerste ervaringen met de nieuwe opstelling zijn positief. Het dicht naast elkaar zitten geeft extra warmte! Ook het koffiedrinken in de pastorie schept een warme omgeving.

Er is goed bericht gekomen vanuit het bisdom: wij mogen de verbouwplannen bij de dagkapel gaan uitvoeren. Daar willen we in een aparte gang een normaal toilet en een toilet met aanpassingen aanleggen. De overgebleven ruimte richten we zo in, dat vergaderingen en andere bijeenkomsten kunnen plaatsvinden, met eenvoudige keukenvoorzieningen. Ook wordt in de verbindingsgang van de kerk naar de pastorie een extra toilet aangelegd, dat van achteruit de kerk bereikt kan worden. Met de vertegenwoordigers van het bisdom zijn intensieve gesprekken gevoerd om onze plannen voor kerk en dagkapel duidelijk te maken. En met succes!

Weer moeten we op zoek naar een nieuw lid van het locatieteam. Ab Blom, die vanaf het begin van de fusie onze secretaris is geweest, gaat met deze functie stoppen. Jarenlang heeft hij deze taak met grote inzet en nauwkeurigheid vervuld, waarvoor wij hem heel dankbaar zijn. We hebben met Paul de Kerf een goede opvolger gevonden.

De leden van het locatieteam wensen u allen mooie, inspirerende en warme kerstdagen, en alle goeds voor het nieuwe jaar 2023!

Dirk-Jan de Rooij



Kerk zijn in de wijk

In gesprek met Hans Hamers en Jan van der Wal

STIP-Oost

Al zeven jaar zetten zij zich in stilte en met een grote mate van vanzelfsprekendheid in voor het STIP in Nijmegen Oost: Hans Hamers en Jan van der Wal. STIP Oost is een van de twaalf STIPs in de gemeente Nijmegen. Een STIP wil een ontmoetingscentrum zijn van en door vrijwilligers in de wijk. Wijkbewoners kunnen er terecht voor informatie of advies, maar het STIP is ook een centrum voor ontmoeting en verbinding. Juist vanuit deze laatste gedachte zijn Hans en Jan betrokken bij het STIP.



Hans Hamers



Jan van der Wal

Burgemeester Bruls gaf bij zijn aantreden aan dat de kerk eigenlijk niet in het publieke domein mocht ontbreken. Joyce Nissen en Ab Blom hebben dat opgepakt en hebben in de oprichtingsfase van STIP-Oost onze kerk vertegenwoordigd. Toen in november 2015 het STIP-Oost in de Elzenstraat van start ging, zijn Hans Hamers en Jan van der Wal gaan deelnemen in de werkgroep 'Ontmoeten in Oost', en zij doen dat nog steeds. Een van de eerste activiteiten was aandacht voor eenzaamheid in de wijk.

Hans en Jan zijn beiden geestelijk verzorger. Zij willen hun kennis en ervaring graag in dienst stellen van de mensen in de wijk. Elke dinsdagmiddag zijn zij beurtelings aanwezig in het STIP en houden er een open spreekuur voor mensen die behoefte hebben aan een goed gesprek. Met het opbouwwerk, het maatschappelijk werk, de wijkverpleging, de WMO-consulent en de ouderenadviseurs onderhouden zij werkrelaties. Aanvankelijk bleek het best moeilijk om het werk van de geestelijke verzorger in het STIP in beeld te brengen. Hans en Jan trainden vrijwilligers in het luisteren naar de vraag achter de vraag. Iemand kan met een ogenschijnlijk neutrale vraag binnenkomen, bijvoorbeeld met een vraag over belastingen of toeslagen, terwijl er soms een

menselijke problematiek achter schuilgaat. Een vrijwilliger die daar alert op is, zou dan naar Hans of Jan kunnen doorverwijzen. Maar dat kwam niet goed van de grond. 'Alles valt of staat met het feit dat de welzijnsorganisaties bekend zijn met ons werk', benadrukt Hans. 'Wij hebben daarom de banden met de professionals bewust aangehaald. Zelf zochten zij ook verrijking van hun werk. We hebben nu een groep gevormd over zingeving. Eenmaal per twee maanden komen we met de welzijnswerkers bij elkaar. Ook voor ons is het stimulerend om met andere professionals samen te werken.'

Ze hebben dus hun plek in het STIP gevonden, Hans en Jan, maar dat neemt niet weg dat er zorgen over hun werk blijven. Was het eerst corona waardoor hun werk beperkt werd, nu heeft het STIP last van een aantal randvoorwaardelijke factoren. Een steeds veranderende regelgeving van de WMO en nieuwe aanbestedingen door de gemeente om zo goedkoop mogelijk te werken, zorgen voor instabiliteit. Het vertrouwde wijkgebouw in de Elzenstraat is gesloopt om plaats te maken voor woningbouw. Het STIP kreeg een nieuw onderkomen in een voormalig schoolgebouw aan de Prins Hendrikstraat 7, hoek Bijleveldsingel, PH7 in de volksmond. Het gebouw is moeilijk toegankelijk en wordt door veel mensen niet als wijkgebouw beleefd. De inloop is daardoor verminderd. Bovendien is dit gebouw nu bestemd om vluchtelingen te huisvesten en is een nieuwe locatie voor het STIP nog niet bekend. 'Ik begrijp heel goed dat vluchtelingen geholpen moeten worden', zegt Hans. 'Maar onze mensen moeten ook geholpen worden. Jammer dat de Nijmeegse burgers daar de dupe van worden.'

Geestelijk verzorger, vrijwilliger en professional

'Onze mensen', zegt Hans. Daaruit spreekt passie voor dit vrijwilligerswerk. Voor Jan is dat niet anders. Jan: 'We zijn vrijwilliger, maar tegelijk ook professional. We kunnen aanvullend zijn op het werk van de welzijnswerker. Die wil het vaak niet laten bij alleen praktische oplossingen en verwijst dan door naar ons. Vooral als het om levensvragen gaat.'

Als ik hen vraag waar ik dan aan moet denken, komt een breed palet van problemen naar voren. Ik schrik ervan. Een belast verleden, rouw en verlies, vragen met betrekking tot het levenseinde, zinloosheid. In toenemende mate ook levensfaseproblematiek. Naarmate mensen ouder worden nemen hun krachten af, vermindert hun veerkracht en komen vragen op als 'Wie ben ik nog? Doe ik er nog toe?'



Jan heeft daarnaast veel contacten met jonge mensen tussen 20 en 35 jaar, mensen met persoonlijkheidsproblemen, mensen met een verleden van geweld en misbruik, mensen met autisme. 'Er is een breuk opgetreden in hun leven. In feite zijn ze verstoken van het evangelie' verklaart hij: 'goed nieuws is ver weg'.



Hans in STIP-Oost

Een groot probleem is ook eenzaamheid, vooral het taboe dat daarop rust. Hans en Jan hebben eens een klein onderzoek naar eenzaamheid gedaan door aan mensen te vragen: 'Kent u iemand die eenzaam is?'. Iedereen kende wel iemand, maar haastte zich erbij te zeggen dat hij of zij zelf niet eenzaam was. De erkenning is er dus wel, maar het is not done daarover te praten. Van grote betekenis is in dit verband de kerstmaaltijd die de werkgroep 'Ontmoeten in Oost' van STIP-Oost organiseert, waarbij Hans en Jan met hulp van een vaste groep parochianen en buurtbewoners een belangrijke rol spelen. Zij en de gasten kijken ernaar uit dat de Kersttafel op 19 december eindelijk weer kan doorgaan, na twee jaar corona. Toen door corona geen fysieke ontmoetingen meer mogelijk waren, zijn met Kerstmis de maaltijden bij de mensen thuisbezorgd. Dat hebben ze enorm gewaardeerd.

De meeste gesprekken voeren Hans en Jan op het STIP, maar zij gaan ook op huisbezoek. Met name Jan trekt vaak de wijk in en kent inmiddels vele buurtbewoners. Als geestelijke verzorger vinden Hans en Jan dat geestelijke zorg niet exclusief van de professional is, maar primair iets is van de cliënt zelf. 'De cliënt is het belangrijkste materiaal', zegt Jan. 'Je gaat altijd op zoek naar de vraag wat het beste bij deze mens past.' Beiden gaan op zoek naar de onderlaag van de problematiek, de existentiële of religieuze laag. Daar is het bestaan van mensen in het geding. Als je die laag kunt aanboren, kun je iemand een zetje geven om de balans in het leven terug te vinden. Hans benadrukt daarbij hoe belangrijk het is om op een andere manier naar mensen te luisteren. 'Wat betekent het woordje "alsmaar", als iemand verzucht: "Ik ben alsmaar aan het rennen"? Wat betekent het als iemand die stervende is, tegen mij zegt "Gisteren was mijn vriend hier en die vroeg mij: 'Zullen we samen bidden?'

Missionaire opdracht

Naarmate mijn gesprek met Hans en Jan vordert, raak ik steeds meer onder de indruk van wat zij beiden belangeloos doen voor mensen in onze wijk. Onvermijdelijk dringt de vraag zich op: 'Waarom doen jullie dit eigenlijk? Waar halen jullie de tijd vandaan, naast jullie drukke baan?' Jan is geestelijke verzorger bij de GGZ, en Hans is pastor in onze Effata gemeenschap. Ze geven aan dat ze worden gedreven door een missionaire agenda. Jan: 'Ik wil bij die mensen zijn, die verstoken zijn van het evangelie. Niet om zielen te winnen maar om zielen te redden. Ons werk kan helend zijn voor mensen. Dat roept niet alleen bij hen, maar ook bij mij dankbaarheid op'.

Hans: 'De missionaire gedachte is, dat we naar buiten moeten treden. Paus Franciscus zegt niet voor niets dat de kerk een veldhospitaal is. Ik wil in navolging van Jezus de goede boodschap brengen, bewust de kerk de wijk inbrengen. We willen daar gemeenschap laten ontstaan. Door dit werk groei ik als mens, maar groei ik ook in mijn geloof.'

Beiden zeggen: 'Missionair zijn is zien en gezien worden. Zien waar we van betekenis kunnen zijn, maar ook gezien worden. Als je vanuit je geloofsovertuiging goed wilt doen, dan mag je ook laten zien waar je vandaan komt, wie we zijn en waarom we het doen. Missionair zijn is met je voeten in de klei staan.'

Betty Smits-van Sonsbeek



Het Synodale Proces gaat door

In het afgelopen voorjaar is ook in de Effatagemeenschap gesproken over onze verlangens voor de toekomst van de kerk. Dat is zowel in de verschillende werkgroepen gebeurd als tijdens een bijeenkomst voor alle kerkgangers na een zondagse dienst. Die gesprekken vonden plaats in het kader van het wereldwijde synodale proces waartoe paus Franciscus de gelovigen heeft uitgenodigd: samen luisteren naar wat de Geest ons te zeggen heeft over de toekomst van de kerk. De uitkomsten van onze gesprekken zijn verwerkt in een rapport voor het bisdom 's-Hertogenbosch, en de verschillende bisdomrapporten zijn weer samengevoegd in een verslag voor de Nederlandse kerkprovincie.



Intussen is het synodale proces weereen belangrijke stap verder. Eind oktober werd in Rome het tussenrapport voor de volgende fase gepresenteerd. 'Enlarge the Space of Your Tent', 'Vergroot de ruimte in uw tent' is de titel, een citaat ontleend aan het profetenboek Jesaja (54,2).

In het tussenrapport komen gedachten en ervaringen samen uit meer dan 110 rapporten van bisschoppenconferenties en andere katholieke organisaties. Het is een bevlogen, profetisch document, dat één groot pleidooi is voor een open, gastvrije en inclusieve kerk. Ruimte in de tent van de kerk maken houdt in 'anderen in die tent verwelkomen, plaats maken voor hun diversiteit.' Het rapport verhuult niet dat er ook wantrouwen is tegenover het synodaal proces: verandert er wel echt iets, of juist: wordt de waarheid van de geloofsleer geen geweld aangedaan? Maar uit de vele citaten uit de nationale rapporten blijkt dat de overheersende ervaring er een van vreugde is: wij worden gehoord. En die geluiden komen niet alleen uit de westerse wereld, maar uit alle continenten.

Het synodaal proces wordt ervaren als een weg van erkenning door velen die zich niet voldoende gehoord voelden door de kerk en die het gevoel hadden dat de kerk niet geïnteresseerd was in hun geloofservaring en hun mening. Heel uiteenlopende groepen komen in de citaten aan het woord: vrouwen, jongeren, gescheiden mensen, slachtoffers van seksueel of ander misbruik in de kerk, alleenstaande ouders, mensen die in een

polygame relatie leven, lhbtq+ers, priesters die uitgetreden en gehuwd zijn, inclusief hun partners en eventuele kinderen.

Ik zou uit het synodale tussenrapport kunnen blijven citeren. Ik volsta met het door velen uitgedrukte diepe verlangen naar nieuwe vormen van leiderschap in de kerk: de behoefte aan kerkleiders die samenwerken, solidariteit bevorderen, bemoedigen, delegeren en anderen erbij betrekken. Hoopgevend!

Een goede maand later verscheen een Nederlands boek over het synodale proces dat ik iedereen van harte kan aanbevelen. De titel geeft precies aan waar het om gaat: *Op weg naar een luisterende kerk*. Het boek, een bundel van ruim vijftientig artikelen, bestaat uit drie delen. Het eerste deel verkent de wortels van de kerkelijke synodaliteit in de Bijbel, de kerkgeschiedenis, de katholieke sociale leer, het kerkelijk recht, het Tweede Vaticaans Concilie en het denken van paus Franciscus. Aan dit deel mocht ik een kerkhistorische bijdrage leveren over de rol die synodaliteit in de vroege kerk speelde en over hoe die rol in de loop van de geschiedenis minder werd, maar nu weer terugkeert. Het tweede deel beschrijft ervaringen met synodale besluitvorming in de katholieke kerk, bijvoorbeeld in enkele kloostertradities (benedictijns, dominicaans, ignatianaans) en in lokale kerken, van Ierland tot Chili. Het derde deel ten slotte wil leren van praktijken van synodaliteit in andere kerken: orthodoxe, anglicaanse, protestantse en oud-katholieke.

Het boek biedt verdieping aan een van de belangrijkste bewegingen die de rooms-katholieke kerk dankzij paus Franciscus sinds lange tijd doormaakt, die (de titel zegt het al) naar een luisterende kerk. Luisteren naar wat de Geest ons te zeggen heeft. En die Geest spreekt niet alleen in bisschoppen en hulpbisschoppen, maar in de brede geloofsgemeenschap. De *ecclesia docens* (de onderwijzende kerk) maakt plaats voor een *ecclesia audiens* (een luisterende kerk), en het luisterende deel zijn nu niet meer alleen de gelovigen, die vroeger geacht werden passieve ontvangers te zijn van wat het leergezag te zeggen had. De hele geloofsgemeenschap leert te luisteren naar het spreken van de Geest. Dat is een spannend proces en het valt de leiders nog niet gemakkelijk om erin mee te gaan. Maar dat komt wel. Alles went.

In de slotbijdrage beschrijft de jonge jezuïet Jos Moons, een van de drie redacteurs van de bundel en belangrijk pleitbezorger van een synodale wijze van kerk zijn, vijf kenmerken van wat hij een stijl van synodaliteit noemt: de openheid voor wat de



Geest te zeggen heeft, een pelgrimerende houding van kerk zijn, een instelling van broederlijke en zusterlijke gelijkwaardigheid, het spiritueel aanvoelen wat de goede weg is en tot slot een bereidheid tot luisterend leiderschap en dialogische gehoorzaamheid. Het laatstgenoemde kenmerk betreft de verhouding tussen bisschoppen en andere gelovigen: het synodale proces zet de bisschoppen beslist niet buitenspel, maar zij zijn niet langer de enige hoofdrolspelers. Dat vraagt, zoals Jos Moons zegt, een permanente vorming van 'de ziel', op weg 'naar een kerk die weer leerling durft te worden.' Prachtig!

De bundel komt op het juiste moment: het synodale proces is met de recente tussenrapportage een nieuwe fase ingegaan, die van het continentale gesprek. Daarna volgen nog twee synodebijeenkomsten in Rome in het najaar van 2023 en 2024. En ook dan is het nog niet afgelopen: het visioen van paus Franciscus is dat synodaliteit een nieuwe, blijvende grondhouding in de rooms-katholieke kerk wordt. De bundel bemoedigt en helpt ons daarin.

Peter Nissen

Kerstmis als richtingaanwijzer

De verhalen over de geboorte van Jezus verwijzen naar diaconie, de betrokkenheid van de christenmens op de naaste in nood. Het overkomt Jozef en Maria: woningnood. Ze worden verwezen naar een stal – zonder centrale verwarming, alleen de dierlijke warmte van os en ezel. Geen wiegje, geen aangeklede kinderkamer, maar een kribbe, een voerbak met wat stro en warme doeken.

Er komt bezoek van arme herders. Ze zijn aangespoord door een boodschap van een engel. Deze herders leven aan de rand van de maatschappij, letterlijk, want ze moeten overnachten in het open veld. Ze hebben geen schaapskooi ter beschikking voor de nacht. En zij zijn de eerste getuigen van de geboorte van de Verlosser van Israël. Het zijn geen burgemeesters, geen ambtenaren van de burgerlijke stand, geen buurvrouwen, vriendinnen maar arme herders die getuigen: 'Heden is in de stad van David een verlosser geboren, Christus de Heer'. Het is de Messias, waar Israël zo lang op gewacht heeft. En allen stonden verbaasd, dat die onbetekenende herders deze geboorte in zo'n schamele situatie kunnen duiden tot een glorieuze toekomst van een geboorte met een wereldwijde impact.

Jozef en Maria moeten vluchten voor geweld. Zij zijn vluchtelingen en het land Egypte neemthen op.

Egypte wordt gerehabiliteerd. In de tijd van Mozes werd het joodse volk in Egypte als slaaf uitgebuit om steden en stadions te bouwen voor de machthebbers. Er waren tien plagen nodig voordat

het volk toestemming kreeg om met Mozes en Mirjam te vertrekken. Egypte was de belichaming van het kwaad en onderdrukking, maar nu werd dit land Egypte het veilige land waar de Verlosser kon schuilen.

Er zijn nog meer diaconale tekenen in de geboorteverhalen. Maria gaat helpen bij de zwangerschap van haar nicht Elisabeth. Voor Elisabeth was het een wonder van een geboorte op late leeftijd. Maria ging helpen waar nodig.



In de stal komen rijke koningen op bezoek. Is dit nu het adres waar de Koning der joden verblijft? Het gaat de koningen niet om rijkdom of bezit, maar om de aandacht voor wat er om je heen gebeurt. Of het nu in de sterren geschreven staat of dat je in een droom via een engel een bericht krijgt (de eerste appjes ter wereld):

kijk om je heen, luister aandachtig, voel de tekenen van de tijd en kom in actie.

Nog even de diaconale tekenen op een rij:

- ❖ Onderdak en aandacht voor vluchtelingen.
- ❖ Hulp bij het inrichten van een huis of zoals indertijd een kofferactie bij het verlaten van de Syrische vluchtelingen in Heumensoord.
- ❖ Luister naar mensen die moeite hebben met onze ingewikkelde maatschappij.
- ❖ Helpen waar nodig, mantelzorg, aandacht voor eenzame mensen.
- ❖ Deel je rijkdom en geluk, heb de tijd voor een ander.
- ❖ Wees een engel, dat is toch niet zo moeilijk?

Zalig Kerstfeest!

Diaconiegroep Effata, Anton van der Meer



.... en we noemen haar... Gabriel... !

Een aanhef die doet vermoeden dat een nieuwe parochiane geboren is. Anders dan u zult denken is dat voor mij een beetje zo. Een droom is in vervulling gegaan. Ik zal het uitleggen.

Het is alweer bijna drie jaar geleden, in de kersttijd van 2019 om precies te zijn, dat ik te horen kreeg dat in de voormalige Stefanuskerk aan de Berg en Dalseweg heel lang een prachtige 'knikengel' aanwezig was. Waar die nu is, heeft tot op heden niemand mij kunnen vertellen. Dus heb ik bedacht dat wanneer je maar goed op internet zoekt, er vast wel op een dag zo'n engel te koop zou komen. Wanneer je dan maar genoeg biedt, heeft de Effata gemeenschap er toch weer een. Ik ben toen met twee dingen begonnen: op een rommelmarkt vond ik een oude gietijzeren witte spaarpot ezel. Die heb ik met een briefje eraan op verschillende tijden in de kerk gezet en maandelijks maakte ik die leeg. Zo spaarde ik maandelijks zo'n € 7,50 gemiddeld. In de zomer minder, in de kersttijd meer. Voor de knikengel natuurlijk. Tegelijk zocht ik het internet af naar zo'n engel. Ik vond verzamelaars van kerstspulletjes die ze hadden, maar voor geen geld wilden verkopen. Twee keer heb ik op een engel geboden, maar die ging voor veel meer geld weg dan dat ik gespaard had. Ook vond ik na een jaar zoeken een winkel in Kevelaer: 'Christliche kunst Bauer'. Ik kan de winkel aanbevelen. Ze verkochten ze!!! € 175,00. Het doel was bereikt!

Afgelopen zomer had ik het bedrag op een paar tientjes na bij elkaar en dacht ik het voor elkaar te kunnen krijgen. Helaas bleek dat ze een prijsverhoging hadden doorgevoerd, tot dik over de € 200,00. Dus nog maar een paar maanden doorgespaard. Maar toen in september de corona aantallen zich terugtrokken en het erop begon te lijken dat de kerst dit jaar weer kerst zou worden zoals het hoort, hebben Francoise en ik maar doorgepakt. Ik heb gemaild of de knikengel in voorraad was en dat bleek zo te zijn, dus wij naar Kevelaer. Heerlijke dag uit geweest, zelfs Adventskalenders gevonden, en inderdaad na even gespannen afwachten - er was nog een bestelling binnen - stonden we na 30 minuten aan de kassa om haar af te rekenen. Ze staat inmiddels te pronken in de kerk. We hebben haar officieel onthuld en Maria Voss, de oudere, heeft haar voor het eerst mogen vullen met muntgeld.

Bij die gelegenheid hebben we haar gedoopt met de naam Gabriël. Dat leek me mooi. Zo bewaren we in de engel ook de herinnering en de gedachtenis aan een dierbare parochiaan.

Ze zal in de toekomst onze acties voor diaconie gaan ondersteunen, maar tot en met de kersttijd zal ze mij persoonlijk helpen om de kosten van de kersttentoonstelling en de koekjes voor de basisschoolkinderen te helpen dekken. Vanaf januari gaat maandelijks de inhoud over naar de kerngroep diaconie. Tot kerst volgend jaar.



Ze wordt graag verwend en ze knikt heel keurig uit dankbaarheid wanneer u haar uw muntjes schenkt. Ook leuk voor de kinderen onder ons.

René Klaassen

Een slimme Adventskrans

Achtergronden

Wij kennen de adventskrans als een vast baken in de donkere decembermaand op weg naar Kerstmis. Deze krans is een symbolische uitdrukking van verwachting en hoop naar het Licht van Kerstmis, van verlangen naar vrede.

Een van de gevolgen van de huidige crisis is, dat onze kerk dit jaar als ruimte voor vieringen in de

advent is uitgeschakeld. Wij wijken daarvoor uit naar de dagkapel. Dat betekent ook dat we de steun van de grote adventskrans, zo dominant in het koor, moeten missen. Want een gemis is het.

De adventskrans steunt op een negentiende-eeuwse traditie, ontstaan in Duitsland. De Hamburgse theoloog Johann Wichem had kinderen uit arme gezinnen onder zijn hoede. De kinderen verlangden in de donkere decembermaand weer naar het feest van Kerstmis. (Te vergelijken, denk ik, met het verlangen van Nederlandse kinderen naar het Sinterklaasfeest.) In die periode vroegen de kinderen telkens aan hun begeleider: Wanneer



is het kerst? Hoeveel nachtjes slapen nog? Om uitdrukking te geven aan dat verlangen, om dat zichtbaar en tastbaar te maken maakte Wichem gebruik van een groot wagenwiel, omwikkelde dat met dennengroen en plaatste daarop rode en witte kaarsen. Witte voor de vier zondagen en rode voor de overige adventsdagen. De eerste adventskalender was hiermee geboren!

Daardoor geïnspireerd ontstond het gebruik van de adventskrans, met name in kerkgebouwen, maar ook voor thuis en op school. In onze kerk heeft dat gebruik lang de vorm aangenomen van een grote ronde ijzeren boog, zoals het wagenwiel bij Wichum. Die krans werd opgehangen aan een lange ijzeren kabel die bevestigd was aan het plafond boven het koor. Hij hing op een vaste, niet te veranderen hoogte op ongeveer twee meter boven de voorgangers. Lager kon niet want dat zou het vrije uitzicht van voorgangers en kerkbezoekers op elkaar belemmerd hebben. Dat betekende wel dat er aan het begin van iedere adventszondag enige spanning heerste rond de vraag óf en hoe het de voorganger lukte een kaars aan te steken. Daartoe moest hij met een lange stok met een brandende lont de bedoelde kaars goed weten te bereiken. Dat gaf meestal aanleiding tot ingehouden gegniffel en uitroepen als 'oh' en 'ja' onder de kerkgangers. Want de lengte van de voorganger bepaalde in feite de snelheid waarmee de actie verliep of mislukte. Zo was het voor pastor Nol Hogema bijvoorbeeld een fluitje van een cent, maar voor de kleinere pastor Joop Vernooij een kwelling; reden voor hem om de stok aan de mede-voorganger te geven.

Situatie nu

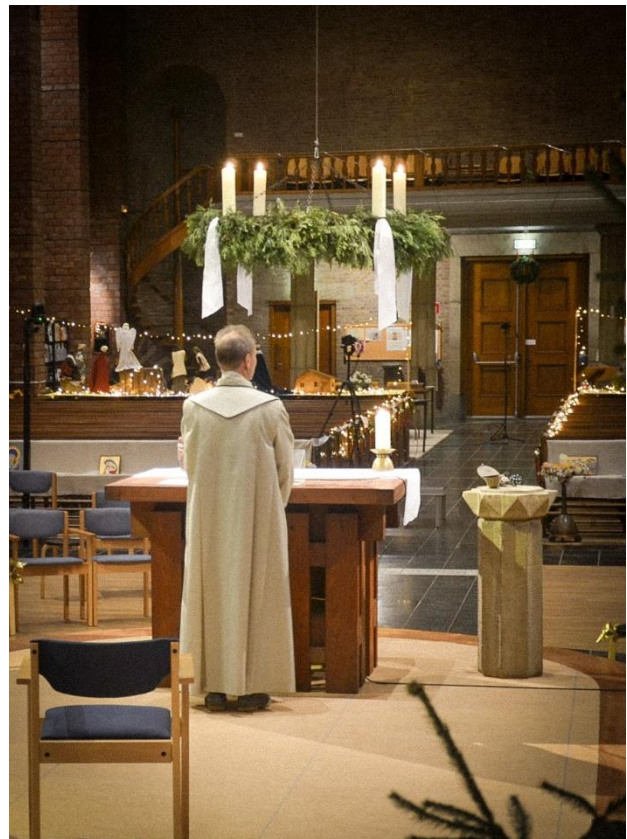
Zoals de meesten van ons weten, beschikken we al enige tijd over een verrassende opvolger van de eerste krans. U herinnert zich vast nog wel de eerste keer dat u op een zondag in de advent onze kerk binnen ging. De viering is nog maar net begonnen of je kunt je ogen niet geloven: een grote groene adventskrans met vier witte kaarsen en paarse linten komt héél langzaam van hoog uit het plafond naar beneden. Tot op de hoogte van de klaarstaande voorganger. Maatwerk dus. Hoe kan dit? Wat is dit voor wonderbaarlijks? Wat is hier aan de hand? Is dit de verbeelding van 'Dauwt hemelen dauwt van omhoog' uit het adventslied 'Rorate caeli desuper'? Daalt met de krans dauw over de kerkbezoekers? Of betekent het al een voorafbeelding van 'Hij komt van al zo hoge' met kerst?

De voorganger ontsteekt met het grootste gemak met een kleine brandende kaars de grote kaars

voor de betreffende zondag. Na deze ceremonie gaat de krans weer omhoog, als door een onzichtbare hand bewogen. Bij nader onderzoek wordt die hand toch zichtbaar. Het blijkt de hand van Peter Brink te zijn. Hij houdt zich schuil achter een pilaar, tegenover de sacristie. Het is de man die in de parochie al zoveel klussen heeft geklaard. Hij bedient een door hemzelf ontworpen mechaniek – dat ook alleen door hem zelf bediend mag worden. Vóór de viering heeft hij al nauwkeurig gecontroleerd of de krans precies horizontaal ligt en of alle kaarsen kaarsrecht staan.

Dit verschijnsel van een grote, mobiele adventskrans is uniek voor Nijmegen en omgeving. De verleiding is groot om onze mobiele krans te vergelijken met een ander Nijmeegs fenomeen: DAVINO. Dat staat voor: De Allerlekkerste Versnapering In Nijmegen en Omstreken. DAVINO was echt een begrip. Heel wat Nijmegenaren bewaren een aangename herinnering aan het kwalitatief goede ijs van de Nijmeegse ijsfabriek in de Van Gentstraat. Zou je onze krans mogen eren als De Allerslimste Advents Krans In Nijmegen en Omgeving: DAAKINO?

Fons Fiselier



*De foto duidt helaas niet op de weg naar Kerstmis (paarse linten) maar naar het eindpunt daarvan.
Foto Pieter Theo Zuurbier*



Column



Arjan Broers

Hoe God ons nodig heeft

Een voorbeeld. Onlangs verscheen de biografie van Etty Hillesum. Het boek getuigt van grondig onderzoek en is prachtig geschreven, maar aan de mystieke dimensie van haar inzichten wordt weinig aandacht besteed. Biograaf Judith Koelemeijer beschrijft wel iets van Etty's geloof in God, maar kiest doorgaans voor de formulering dat zij ervoor koos het lot van haar volk te delen in Auschwitz. Van God, voor Etty een hoofdrolspeler in haar leven, is maar weinig sprake.

Nog een voorbeeld. Afgelopen juni overleed dominicaanse Holkje van der Veer, die ik goed kende. Ze leefde met een aandoening en schreef daar aanstekelijk over. Ze beschouwde haar 'bijzondere lichaam' als een gave van God. En ze was een religieuze, een zuster, iemand die haar leven in dienst van God stelde. Maar zelfs bij haar moest ik aan journalisten die een in memoriam schreven vragen of ze niet alleen wilden vertellen dat ze een bijzonder mens was, maar dat haar kracht uit *geloof* voortkwam. Journalisten schreven namelijk wel bewonderende verhalen, maar zetten er niet uit zichzelf bij dat ze haar bijzondere levenskracht aan God ontleende.

Er zijn nog veel meer voorbeelden te geven die erop wijzen dat God zoiets van het privéleven is geworden, dat er zelfs bij professionals als Etty en Holkje niet over gesproken wordt. In onze seculiere tijd wordt God blijkbaar gezien als een privé-overtuiging, niet als een personage dat voor de geportretteerde van belang is, en al helemaal niet als een levende werkelijkheid.

Een tijdje geleden vroeg een ervaren pastor die ik iets vertelde over pastorale ontmoetingen: 'Begin je ook over God?' Ik zei, een beetje verlegen, dat ik doorgaans keek of daar ruimte voor was. 'Je moet het wel doen hoor', zei hij met nadruk. 'Soms wachten mensen erop.'

Ik was blij met zijn aanmoediging, want ik heb het heel graag over God. Op de eerste plaats omdat een ontmoeting dan vaak sneller de intimiteit ingaat: hoe ervaar je het leven? Op welke grond sta je? Voel je je gedragen of juist niet?

Maar er is nog een reden waarom het goed is om het over God te hebben, ook samen en publiekelijk. Je kunt dan namelijk ook zien en uitspreken wat God *niet* is. Want als je het nooit meer over God hebt, zoals in onze tijd aan de hand is, dan wurmen zich allerlei afgoden op die plek, waar we alle heil van verwachten. *Efficiency* bijvoorbeeld, of economische groei, of identiteit, natie, ego; je geliefde, je comfort of je gelijk.

De Bijbel is in wezen één grote oefening (met aanstekelijk veel *trial and error*) om afgoderij te vermijden en God, die liefde is, in het midden te zetten. Heel actueel voor onze tijd, waarin onze afgoderij voor allerlei crises zorgt.

Dus ja, praten over God is intiem, maar het is niet alleen iets voor je privéleven. God heeft ons net zo nodig als wij Haar / Hem. Misschien wel meer dan ooit.

De waarheid zal je vrij maken

Arjan Broers



We zijn de kersttijd ingegaan

Of u er al geweest bent weet ik niet, maar het is beslist de moeite waard. We zijn dit jaar al vroeg aan de kersttijd, of liever de Advent begonnen. Op de eerste zondag hebben we de tentoonstelling al geopend. Achter de schermen is er maanden voorbereid om in het noordertransept een tentoonstelling op te bouwen, die het verhaal vertelt over de geschiedenis van de Advent en van de Adventskrans en andere symbolen en rituelen.

Al in heel oude tijden, er zijn bewijzen uit de jaren rond het begin van de Reformatie, leefden de mensen in een periode van 40 dagen naar het feest van Kerstmis toe. Een vastentijd, zoals met Pasen. Die kreeg een eigen karakter toen in 1568 de strijd om de ware religie uitbarstte. Katholieken en protestanten gingen beiden een eigen traditie ontwikkelen in het naar Kerst toelevens. Katholieken hielden (dagelijkse) vieringen in de kerken, en protestanten wendden zich tot de beslotenheid van de eigen huizen en boerderijen op het platteland. Eigen teksten, eigen verhalen, eigen rituelen en eigen symbolen.

Uiteindelijk rond 1900 gaat de commercie met deze fenomenen aan de haal. In 1902 is er ineens in Duitsland een gedrukte Adventskalender, en direct is dit een razend populair ding. De uitgever zelf is er stomverbaasd over, maar vele uitgevers en drukkerijen volgen hem en doen hun uiterste best uit te blinken in originaliteit. De beroemdste kunstenaars worden aan het werk gezet voor de ontwerpen en tekeningen. Lore Hummel - u weet wel, van die beeldjes - was jaarlijks ook actief op het gebied van kalenders ontwerpen. Dat alles heeft geleid tot de wonderde wereld van de Adventskalender.

Onder de titel VOL VERWACHTING KLOPT ONS HART is met ruim 100 voorbeelden een heel aardige tentoonstelling ingericht. We hebben schenkingen gekregen en we hebben een reeks kalenders in bruikleen gekregen. We hebben een aantal als replica's van de oude originelen gekocht en we hebben er een stel geknutseld. Heel veel parochianen hebben met naaiwerk, kleurwerk, gepuzzel en geknutsel meegewerkt aan het welslagen van dit evenement. Er zijn tafels gesjouwd, gaten geboord en wissellijsten aangeboden. Het zal uiteraard erg koud zijn in de kerk want er wordt niet gestookt, maar dat compenseren we een beetje door een Adventskalender met voor elke dag een zakje thee of koffie. In veel kalenders zit voor elke dag iets lekkers of een lichtje, een luchtje of zelfs speelgoed. De kinderen komen op een bijzondere manier aan hun trekken. Je kunt een map van me krijgen waarin je van elke dag een herinnering kunt opslaan, zodat je in 28 dagen een eigen Adventskalender kunt maken. Voor de volwassenen: sinds vorig jaar zijn we ook de trotse bezitter van een Glühwein - apparaat.

Zelfs de Gelderlander en Omroep Gelderland plaatsten een oproep voor ons. En dat heeft heel leuke contacten opgeleverd. Uit Wolfheze, Zevenaar, Heveadorp, Malden en meer. Deze tentoonstelling is de komende tijd elke werkdag te bezichtigen tussen 10 en 12 in de ochtend. Er zal een bord op het kerkplein staan dat laat zien dat we open zijn. Ouders en grootouders met kinderen zijn ook welkom na schooltijd, vanaf 15.15 uur. Dan zetten we wellicht ook de deur van het noordertransept open. Schrik niet wanneer u uitgenodigd wordt om ook een ochtend op de tentoonstelling te passen, want ik kan dat niet allemaal alleen. Gelukkig is er al hulp aangeboden, maar zodra het rooster rond is, staat het op de website en de poster. En wie weet nog op een flyer.

Daarnaast bestaat er de mogelijkheid een persoonlijke rondleiding te boeken. Peter Nissen en ondergetekende en wellicht nog meer gastheren en gastvrouwen zullen graag alle verhalen die we kennen met u doornemen. Dan wordt u wellicht gegrepen en maakt u de voorbereiding op kerst nog intenser door dan anders.



Opening tentoonstelling

Oh ja... tot slot nog even dit. We zetten ondanks de kou en ondanks het feit dat we niet vieren in de grote kerk toch ook weer de kerstgroepen uit. Ik heb er het afgelopen jaar van zoveel van u bijgekregen, dat het ook dit jaar weer de moeite loont om te komen kijken. Wat helemaal nieuw is, op tweede Kerstdag zal de kerk weer ouderwets open zijn, minimaal van 14.00 tot 16.00 uur. Mooie muziek op de achtergrond, Adventskalenders kijken, stalletjes kijken, kopje koffie of thee, wie weet een glas glühwein. Nog gezelliger kunnen we het niet maken. Zit u die dag alleen? Kom naar de kerk en breng burens, kinderen, klein-kinderen, vrienden en familie mee. Ook andere kerken zullen hun best doen zo veel mogelijk open te zijn.

René Klaassen



Gregoriaans Kerstconcert

in de Dominicuskerk Nijmegen

Op **zaterdag 17 december 2022** zullen de Nijmeegse schola's 'Karolus Magnus' en 'Voces Caelestes' samen in de Dominicuskerk een kerstconcert verzorgen. Het programma bestaat uit gregoriaanse gezangen uit de advents- en kersttijd. Bezoekers kunnen genieten van de schoonheid en rijkdom van het eeuwenoude gregoriaans. Beide schola's ontfermen zich over dit culturele erfgoed en streven naar een zo authentiek mogelijke uitvoering.

**Zaterdag 17 december 15.00 uur,
Dominicuskerk**

Entree: 12 euro (reserveren via info@vocescaelestes.nl of www.karolus-magnus.nl)

Vrouwenschola 'Voces Caelestes', o.l.v. Hanneke van de Grinten, uit Nijmegen is gespecialiseerd in het zingen van gregoriaans. Naast het gregoriaans verkent het koor nieuwe wegen. Zo telt elk programma ten minste één meerstemmig gezang, variërend van een nieuwe zetting van een gregoriaans gezang tot een geheel nieuwe, speciaal voor het koor gemaakte, compositie.

Voces Caelestes verzorgde diverse optredens in binnen- en buitenland. Enkele hoogtepunten waren het Hieronymus Bosch-concert 'De profundis ad lucem' (2016) tijdens het Gregoriaans Festival in 's Hertogenbosch, het concert in de Friezenkerk in Rome (2017) en het Caecilia-programma in samenwerking met Mirjana Petercol (accordeon) in Nijmegen en Regensburg. Het koor heeft twee cd's gemaakt: 'Domus mea: de Cenakelkerk bezongen' en 'De aarde zingt' (2021).

'Voces Caelestes' bestaat uit: Bea Ros, Evelien Krikhaar, Hannie Baarends, Joyce Nissen, Katrijn Kuijpers en Marjolein Wessels. www.vocescaelestes.nl

De '**Schola Cantorum Karolus Magnus', o.l.v. Stan Hollaardt**, is in 1988 opgericht. De naam 'Karolus Magnus' verwijst zowel naar Karel de Grote, die in zijn tijd de uniformiteit in de liturgie en de verspreiding van het gregoriaans in West-Europa bevorderde, als naar de Keizer Karelstad Nijmegen, waar de schola is gevestigd. De schola stelt zich ten doel 'het authentieke gregoriaans als kostbaar immaterieel cultureel en liturgisch erfgoed te bewaren, te propageren en te actualiseren'. Zij baseert zich daarbij op de verworvenheden van de studies van de vroegmiddeleeuwse handschriften die vanaf de 19e eeuw door de monniken van

Solesmes (Frankrijk) ter hand zijn genomen, en zij hanteert daarbij de semiologie als uitgangspunt.

Aan 'het bewaren, propageren en actualiseren (d.w.z. het in onze tijd plaatsen) van het authentieke gregoriaans' werkt de schola door het verzorgen van concerten en het in eigen beheer uitgeven van zowel cd's als boeken. Er zijn tot dusverre 8 cd's uitgebracht en 3 boeken.

Naast optredens op vele plaatsen in Nederland en optredens i.v.m. uitzendingen van KRO-radio en tv vonden concerten plaats in België (festival van Watou 1994), Frankrijk (Dijon 2008, Flavigny sur Ozerain 1994, 1999, 2008 en 2009; St. Riquier 1998) Duitsland (Kleve 1995, 1996 en 2014; Kevelaer 1998, Aken 1998 en 2019, Kloster Graefenthal 2014 t/m 2019) en Italië (Rome 2002, Florence 2005, Ravenna 2005, Verona 2005).

De Schola bestaat uit de volgende zangers: Gé Creemers, Jan Ermers, Edo Fennema, Jan Fransen, Peter Fransen, Stef Geurts, Henk Gols, Sjef Jongen, Gerard Pieters, Marcel de Ridder, Sander Ram, Wil Robben, Piet Ronnes, Arno Theune, Jos Verhagen, André Weel en Peter Zandvliet.

Joyce Nissen

Kerstconcert 17 december 15.00 uur

Dominicuskerk Nijmegen

Toegang 12 euro, reserveren:

info@vocescaelestes.nl of www.karolus-magnus.nl



Gregoriaanse schola Karolus Magnus

o.l.v. Stan Hollaardt

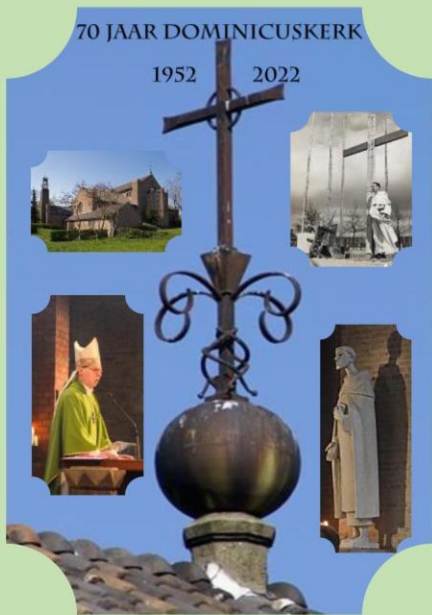
en

Vrouwenschola Voces Caelestes

o.l.v. Hanneke van der Grinten



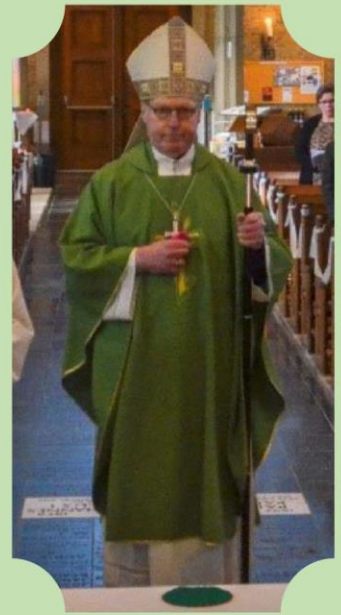
Het jaar 2022 in beeld



Jubileum uitgave



Mgr. Dr. Gerard De Korte Bisschop van 's-Hertogenbosch op 13 februari 2022



Onze kerk stembureau



Koffiedrinken na de viering



In memoriam Bert Robben O.P.



Een nieuwe tuin voor Effata



De missionaire parochie



Palmpasen



Eerste H. communie



H.Doopsel



Inzegening van de gedachtenistegels van pater Gerard Verwoerd c.m, en van pater Bert Robben O.P..

Ker catechese

Bezielde Film

Leerhuis

Biblio drama

Iconen Schilderen

Kunst en Religie

Wegen met Zegen

CATECHESEACTIVITEITEN 2022-2023
EFFATA - ANTONIUS van PADUA - DoRe



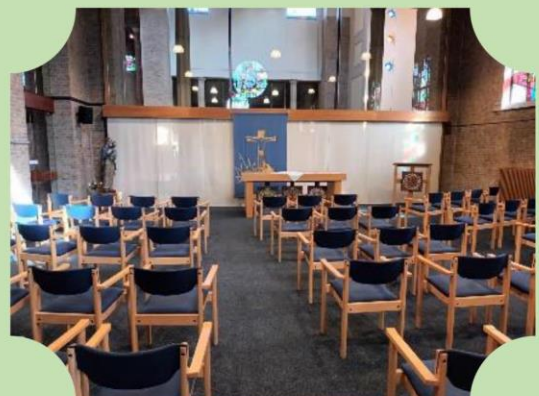
Allerzielen



Groene kerk



Effatadag



Vieren in de dagkapel

Kerstival voor iedereen

Op zondag 18 december houden we weer het Kerstival. Dit keer hoeft u zich niet van te voren in te schrijven. Na de viering van 10.30 uur is iedereen welkom om in een sfeervolle kerstambiance in het parochiecentrum koffie/thee te drinken en te genieten van een kleine lunchversnapering met verrassing.

*Van harte uitgenodigd,
Ger Gerrits en Joyce Nissen*



1 januari Dag van Vrede

Wanneer we op 1 januari, ontwaken uit onze roes en de kruitdampen zijn opgetrokken, weten we meteen dat het de belangrijkste dag van het jaar is. Een nieuw begin, vol goede voornemens. Het is: Wereld Vrede Dag. In 1967 ingesteld door de Katholieke Kerk.

Voor de 55^e Wereld Vrede Dag schreef Paus Franciscus een boodschap met als titel: *Dialogo tussen generaties, onderwijs en werk: instrumenten om duurzame vrede tot stand te brengen*. Hij pleit voor een dialoog tussen de generaties om duurzame vrede te bewerkstelligen. Daarbij ziet hij een belangrijke rol voor onderwijs, vorming en arbeid als basis waarop rechtvaardigheid en solidariteit gebouwd kunnen worden. De vredesboodschap van de Paus echode na in de vredesweek die vredesorganisatie Pax initieert. Dit jaar was het thema van de vredesweek: 'Generatie Vrede'.

Een mooi voorbeeld van de dialoog tussen generaties zag ik 17 november tijdens een herdenking bij het: 'Monument van Verdraagzaamheid', in Haelen. Dit monument herdenkt de meer dan 800 militairen van 11 nationaliteiten die in het Leudalgebied tijdens de Tweede Wereldoorlog hun leven hebben verloren.

Er zijn altijd, zij het elk jaar minder, overlevenden en veteranen van de Tweede Wereldoorlog. Maar ook waren er scholieren en leerlingen van de ROC-opleiding veiligheid en vakmanschap, die tijdens de herdenking konden ervaren wat hun toekomstig werk kan betekenen. Er was niet alleen een mix van leeftijden, maar ook verschillende nationaliteiten, bestuurders en kerkleiders, veteranen en burgers...



Foto gemaakt door Pim Ermers

Tijdens deze herdenking was er een bijzonder moment waarbij drie oud-militairen, ooit vijanden, een Nederlandse, een Engelse én een Duitse militair gebroederlijk de armen ineen slaan.

Dit levend monument spreekt mij zo aan omdat we niet mogen vergeten dat mensen na een oorlog altijd weer met elkaar verder moeten. Verzoening is nodig om weer een nieuw begin te maken, wanneer de kruitdampen van de oorlog zijn opgetrokken. Een nieuwe start met een 'generatie van vrede'.

Sanneke Brouwers



Kort Allerlei

Effatadag

Nog even de Effadag van 25 september jongleden. In het artikel over de Effadag in het vorige nummer werden de familie de Kerf en mevrouw Senebou van harte bedankt voor het klaarmaken van de overheerlijke lunch. Maar... er was nog iemand zonder wiens bijdrage het niet zo goed verlopen zou zijn. Dat was natuurlijk mevrouw Kortmann. Sorry Margreet, vanaf deze plek word ook jij natuurlijk van harte bedankt.

Sint Maarten

Tijdens de viering van Sint Maarten hebben enkele kinderen, onder begeleiding van René Klaassen, een lied ingestudeerd en maakten ze deze lampionnetjes.



Drukwerk parochieblad

Vanaf deze plaats waardering voor drukker *Chris Janssen*. Ondanks de drukte voor Kerst was hij bereid om ons parochieblad binnen twee dagen te drukken. Zo konden de meest actuele activiteiten nog in het parochieblad worden opgenomen en kregen de bezorgers meer tijd om de bladen rond te brengen.

Volgend nummer

Het volgende parochieblad komt uit bij gelegenheid van de actie Kerkbalans. Het zal een verkorte editie zijn.

Opnieuw in bloei

De tuingroep vraagt parochianen hun uitgebloeide kerst-tulpen, narcissen, blauwe druifjes enz. niet weg te gooien, maar hen een tweede leven te gunnen in de Effatatuin. U kunt ze achter in de kerk bij Antonius neerzetten. Van daaruit krijgen ze een nieuwe rustplaats. De tuingroep wil ook een kruidentuintje aanleggen. Als u nog peterselie, selderij, basilicum plantjes of andere kruiden over heeft... via Antonius vinden ze hun weg.

Bea Zunnenberg

Telefoon

In het vorige nummer verscheen een foto genomen in een Franse kathedraal. We plaatsen deze nogmaals, met vertaling:

'Misschien bereikt u bij het binnenkomen in deze kathedraal de roep van God. Het is heel onwaarschijnlijk dat hij via de telefoon contact met u zoekt! Dank dat u dus uw mobiele telefoon uitschakelt.'



In Troyes, Frankrijk

Overigens is het in Den Bosch wel mogelijk om telefonisch contact met God te hebben...



Bij de kathedraal in Den Bosch



Dopen

We dopen weer! U was enige tijd geleden wellicht getuige van de doop van een jonge volwassen vrouw Fu Qi, door pater Dries van den Akker. Er was enig toeval bij nodig, maar toch...

Daar is het niet bij gebleven. Recent is op een zondagmiddag in de dagkapel, zonder de hele Effata gemeenschap, Ivo van Zwoll gedoopt. Pater Ben Vocking heeft hem gedoopt, met Sanneke Brouwers in aanwezigheid van de voltallige familie en vriendenkring van moeder Dymph Mesker en vader Guus van Zwoll. Vrienden hebben gezongen, gebeden, en zegenend hebben we onze handen uitgestoken. Zo is Ivo welkom geheten in de gemeenschap van alle Christenen wereldwijd.



Daar blijft het niet bij. Op 10 augustus dit jaar is bij de familie Mudenga, we hebben kennis met ze gemaakt in de eerste communie viering van vorig jaar, een meisje geboren. Zij heeft als doop- en roepnaam de naam 'Peace' gekregen. 'Engels...?' zult u denken, maar dat gaat vaak zo in Nigeriaanse gezinnen, ook wanneer ze in Nederland mogen verblijven. Wanneer ik dit schrijf is zij nog niet gedoopt, maar wanneer u dit leest zal dat wel het geval zijn. Zondag 4 december, in de viering van de tweede adventszondag, zal zij worden gedoopt door pater Eduard Kimman.

Wij wensen al onze dopelingen een lang en gelukkig leven, onder Gods zegen.

René Klaassen

Effatussentijds

Pater Van den Akker overleden

In het vorige nummer hebt u kunnen lezen dat pater Dries van den Akker de doop van Fu Qi heeft verzorgd. De aanwezige parochianen waren erg onder de indruk van de plechtigheid, mede door zijn overweging. Hij was toen al ernstig ziek. Helaas moeten we u mededelen dat hij een week later is overleden.

Kerststal

In deze tijd gaat onze dank speciaal uit naar de werkgroep kerststal, die recent is versterkt. De werkgroep bestaat uit: Hans Janssen, Marcel Laguette, Douwe Weima en Tjeu Verstappen.

Omslag

Het wordt een traditie dat op de omslag van het kerstnummer een fraaie icoon prijkt. Zoals elk jaar is deze icoon ook nu weer geschreven door Willem Pelser. Onze waardering en hartelijke dank!

Professie

Op 16 november legde dominicanes Nadia Kroon haar tijdelijke professie af. Daarmee verbindt ze

zich voor drie jaar aan haar congregatie. De professie vond plaats in de kapel van de dominicanessen van Neerbosch. Zr. Nadia heeft toen ook haar habijt ontvangen.

Sinds 2019 maken de dominicanessen in Nijmegen een doorstart. Zuster Nadia is de derde die haar professie aflegt en deel zal uitmaken van de nieuwe



Zr. Nadia Kroon

gemeenschap binnen de congregatie. Twee jaar eerder maakten zr. Marga en zr. Catharina dezelfde stap. De drie zusters zijn te volgen via Youtube en Facebook onder de naam 'Dominicanessen van de Heilige Familie'.



Nieuws uit de koffiegroep

Wat is het fijn dat we weer met elkaar koffie kunnen drinken na afloop van de viering. Door corona was het twee jaar lang niet mogelijk. Vanwege de energiekosten vieren we in de dagkapel en schenken we de koffie in de huiskamer. Voor de schenkers van de koffie geen enkel probleem!

Wat is het ook fijn dat zoveel mensen bereid zijn om royaal te doneren voor de koffie. Na aftrek van de koffiekosten bleef er voldoende geld over om te schenken aan goede doelen. Zo kon ik 100 euro overmaken aan Tamar Goossens in Oeganda. Zij is de kleindochter van een vriendin van Betty Smits- van Sonsbeek. Als jonge vrouw emigreerde zij in 2015 naar Oeganda om daar als arts aan de slag te gaan. Zij vindt het niet alleen belangrijk om klinisch te werk te gaan, maar ook de bevolking tegemoet te treden en voorlichting te geven op allerlei gebied. Ze richt zich met name op meisjes en jonge moeders. Hoe blij zij is met onze steun laat zij weten in onderstaand artikel.

Ook heb ik 50 euro aan de Stichting Interplast kunnen geven, en een financiële bijdrage geleverd aan de aankoop van onze knikengel (zie elders in dit nummer) Alle gevers heel hartelijk dank.



Vanaf deze plaats wil ik ook *Mies Roeffen* bedanken. Jarenlang heeft zij zich ingezet voor onze groep. Mies deed dat met grote bescheidenheid, maar heeft veel voor de groep betekend. Zij regelde ook de inkoop van de koffie en alles wat daarbij hoort. Ik kon altijd op Mies rekenen. Vanwege haar gezondheid moest Mies onlangs haar taken in de koffiegroep beëindigen. Zij verdient respect en waardering van ons allemaal. Gelukkig hebben we Monica de Klessens bereid gevonden om de taken van Mies over te nemen. Maar de koffieschenkgroep kan nog meer mensen gebruiken. Dat geeft ook ruimte aan de huidige vrijwilligers, die anders wel erg vaak op zondag aan de beurt zijn. Vooral heren zijn welkom!

Graag wens ik u allen een zelig Kerstfeest en een gezegend en gezond nieuwjaar.

Lily Beijnes- van der Kun



Bericht uit Oeganda

Deze maand vier ik dat het 15 jaar geleden was dat ik voor het eerst voet op Oegandese bodem zette. Het waren de kinderen die mijn hart hebben gestolen en die de reden waren dat ik terug bleef komen. De peuters van toen zijn nu jongvolwassenen.

Nog steeds zijn de kinderen voor mij de motivatie om door te gaan. In het ondervoedingsprogramma hebben we een nieuwe, maar dubieuze mijlpaal bereikt. Het aantal patiënten vermeerdert jaarlijks, maar dit jaar is het zelfs verdubbeld, en hebben we al meer dan 250 ondervoede kinderen behandeld. Enerzijds doordat we meer naamsbekendheid krijgen, maar ook doordat het aantal kinderen met ondervoeding toeneemt. Lag eerst door corona de hele maatschappij hier bijna twee jaar stil, nu gooit ebola roet in het eten. We hebben geleerd ons niet uit het veld te laten slaan, maar door te gaan met onze strijd tegen ondervoeding. Hoe langer ik hier woon, hoe meer ik beseft dat we het in Nederland verschrikkelijk goed hebben. Geen enkele baby overlijdt omdat de moeder niet genoeg borstvoeding heeft of omdat ze geen geld heeft voor medicijnen om uitdroging te voorkomen.

Werken met ondervoede kinderen is enorm dankbaar werk, want we zien ze letterlijk veranderen van apathisch en vel over been naar gezonde vrolijke kinderen. Maar ook zien we de dankbaarheid van de moeders. Regelmatig zijn ze de eerste dagen op de afdeling verre van coöperatief. Niet omdat ze niet willen, maar omdat ze ervan overtuigd zijn dat hun kind het niet gaat redden. Hoe fantastisch is het als die moeders na enkele dagen ook veranderen en hoop beginnen te krijgen. Het is geen uitzondering dat zo'n moeder vervolgens andere kinderen uit de buurt brengt die ook ondervoed zijn. Ze weet dat door hen te brengen zij wellicht het grootste verschil maakt: het kind heeft weer een kans op een toekomst.

Het is enorm bemoedigend om te zien hoe ook mensen vanuit Nederland meehelpen om kinderen in Oeganda die kans te geven en daarmee hun moeders weer hoop te geven. Daar ben ik iedereen enorm dankbaar voor.



Tamar Goossens



Razzia, november 1942

Op zondag 27 november was het precies 80 jaar geleden dat in kamp Auschwitz 192 Joodse stadsgenoten werden vermoord. Kort tevoren waren 196 Joden uit hun huizen gehaald door Nijmeegse politieagenten. Slechts vier van hen overleefden de oorlog.

Het was een van de ernstigste razzia's in Nijmegen. Deze pijnlijke geschiedenis heeft jarenlang weinig aandacht gekregen.

In dit najaar zijn er een reeks herdenkingsactiviteiten geweest. Als afsluiting werd op 1 december het gedicht *Razzia, november 1942* onthuld van voormalig stadsdichter *Frouke Arns*. Het is een literair baken op een van de glazen trappenhuizen van de parkeergarage bij het station.

Op zondag 27 november memoreerde voorganger Peter Nissen deze razzia aan het einde van de viering. Hij vroeg een minuut stilte voor de omgekomen Joden van onze stad, opdat wij nooit vergeten...

Betty Smits-van Sonsbeek

Razzia, november 1942

Novembernacht. Nooit meer
zullen we onbewogen kunnen
kijken
naar het dwarrelend gele blad
dat de aarde met een groot
vergeten wil bedekken, nooit meer

een trein zien vertrekken
zonder te denken aan enkele reis,
aan dood spoor, mensen bijeen-
gedreven, hun slaapwarme
dromen in een te kleine tas.

Onze stadgenoten verdwenen
in de nachtmond van de wereld
met in de toekijkende menigte
iemand die sprekend op ons lijkt.
Novembernacht. Nooit meer.

Frouke Arns, 2022



Kroniek

Overleden

Sophia Maria Johanna Kloebe-Rapp



Op 24 oktober 2022 overleed op 86-jarige leeftijd mevrouw Sophia Maria Johanna Kloebe-Rapp. Velen van ons hebben haar gekend als Fiete Rapp. Eigenlijk zijn we haar als gemeenschap wat uit het oog verloren door het feit dat zij maar liefst 12 jaar lang verzorgd is geweest in het Oud Burgeren Gasthuis, vanwege haar Alzheimer.

Maar vóór die jaren is Fiete, ze had niets met de naam 'Sofie' of 'Sofia', binnen onze parochie een wegbereidster geweest voor de manier waarop we vandaag de dag vieren. Ze werkte mee in maar liefst 12 verschillende werkgroepen. De Phoebe groep, die veel belangrijk werk voor de deelname van vrouwen in onze vieringen heeft verricht, is wellicht de belangrijkste geweest. Ze behoorde tot de generatie die het mede-voorgaan uitgewerkt heeft. Elke viering kreeg twee voorgangers, het liefst een vrouw en een man. Ze heeft avondwakes en gebedsvieringen door leken mede ingevoerd. Ze was lid van wat toen nog de ziekensectie heette. Een lange staat van dienst. Ze trouwde op latere leeftijd, en had een aantal gelukkige jaren met haar man Carlo Kloebe. Hij overleed in 1995, en na de uitvaart op maandag 31 oktober is Fiete in hun gemeenschappelijke graf op Rustoord bijgezet. Door Alzheimer aan ons wakend oog onttrokken, maar zeker niet uit ons hart verdwenen.

Anna Maria Antoinette van der Grinten-Huijsmans



Op 13 oktober 2022 overleed mevrouw Anna Maria Antoinette van der Grinten-Huijsmans, weduwe van Jozef Willem Maria van der Grinten. In de Effata-gemeenschap kenden we haar als Annemarie van der Grinten. Zij werd 87 jaar, had 6 kinderen en 19 kleinkinderen.

Mevrouw Van der Grinten-Huijsmans werd op 23 juli 1935 geboren in Oudenbosch, als derde in een

gezin van negen kinderen. Ze groeide op in Den Bosch en ging daarna Franse taal en letterkunde studeren in Nijmegen. Daar ontmoette ze Jos van der Grinten, met wie ze in 1961 trouwde. Ze betrokken een huis aan de Javastraat en kregen tussen 1963 en 1978 zes kinderen. Via de Madoerastraat kwamen ze in 1971 in de Professor Huijbersstraat terecht en werden ze parochiaan in de Dominicuskerk. De twee jongste kinderen werden er gedoopt en alle kinderen deden er de Eerste Communie en/of het Vormsel. Ook zongen ze bij de Doremicaantjes. Als lid van de ziekensectie bezocht Annemarie jarenlang vele ouderen en zieken in de parochie. Daarnaast stond ze voor alle anderen in haar omgeving klaar.

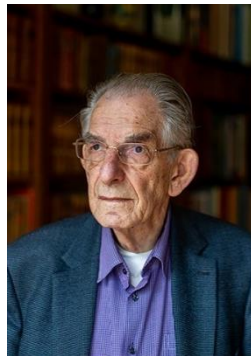
Ze las veel Franse literatuur en gaf tot op hoge leeftijd Franse conversatieles in kleine groepjes bij haar thuis. Het geloof nam een belangrijke plaats in in haar leven. Ze nam jarenlang deel aan de bijeenkomsten van de karmeliet Jo Ticheler, en samen met Jos was ze lid van de Willibrordclub. Tot de dag voor haar dood las ze dagelijks in de Bijbel.

In 2017 verhuisde ze naar De Weijer van het OBG. Ze bleef actief en wandelde met rollator nog steeds graag in het bos en langs de vijver aan de Archipelstraat. Begin 2020 kwam ze in het ziekenhuis terecht en leek het erop dat ze niet lang meer te leven had. In Villa Hamer kreeg ze echter haar levenslust weer terug: ze bleef rondjes lopen in haar appartement, zat elke dag een paar uur buiten en toonde tot op het allerlaatst belangstelling voor alle mensen om haar heen.

De uitvaartmis is donderdag 20 oktober 2022 gehouden in de Dominicuskerk. Voorganger was pastoor H. Rikhof. Mevrouw Van der Grinten is begraven op Begraafplaats Rustoord.

Petrus Jacobus Adrianus Maria Buijnsters

Op 17 november overleed in Herstelcentrum Dekkerswald onze parochiaan de heer Petrus



Jacobus Adrianus Maria (Piet) Buijnsters. Piet is in Breda geboren op 18 oktober 1933 in een warm katholiek gezin. Na het gymnasium alpha én beta ging Piet naar Nijmegen om Nederlandse taal- en letterkunde te studeren. Hier leerde hij de Limburgse burgemeestersdochter en psychologiestudente Lin Smets kennen. Zij trouwden en stichtten een gezin. Binnen het gezin Buijnsters-Smets werd veel aandacht besteed aan



lezen, cultuur en algemene ontwikkeling. Piet maakte carrière binnen de universiteit, van assistent tot hoogleraar, met als leeropdracht Nederlandse letterkunde van de 18e eeuw. Op dit vakgebied heeft Piet grote faam verworven. Zijn studies en naslagwerken worden tot op de dag van vandaag geraadpleegd.

Daarnaast was Piet, later samen met zijn vrouw Lin, een verwoed verzamelaar van 18e-eeuwse boeken en kunstuitingen, met name prenten. Samen met Lin heeft hij na zijn emeritaat een aantal boeken geschreven, waaronder over de negentiende-eeuwse jeugdliteratuur.

Vele jaren zijn Piet en Lin trouwe parochianen geweest van de Dominicusparochie, later Effata gemeenschap. Samen zijn zij lid geweest van een geloofsgespreksgroep. Daarin onderscheidde Piet zich door zijn tekstkritische opmerkingen over de gekozen evangelieteksten. Zijn insteek was daarbij veelal om zijn kennis van de betekenis van de teksten en daarmee van het christelijk geloof te vergroten. Zijn persoonlijke geloof was niet zijn eerste insteek.

Na het overlijden van Lin, en na het overlijden van zijn dochter Simone in 2015, begon voor Piet de vraag steeds sterker te worden of hij hen beiden na zijn dood zou terugzien. Dit was een intens verlangen van hem. Zijn gezondheid liet hem steeds meer in de steek; het leven viel hem steeds zwaarder. Op 25 november is in onze kerk van Piet afscheid genomen. Het laatste afscheid was op de begraafplaats Rustoord naast het graf van zijn

dochter Simone, waar ook de urn met de resten van Lin rust. Piet's as zal daar ook bijgezet worden.

Trudeke Cras-Tops

Op 18 november vond in onze kerk de uitvaartdienst plaats van mevrouw Trudeke Cras-Tops. Zij is overleden na een periode van acht maanden, waarin ze in toenemende mate zorg nodig had. Nog vlak voor haar overlijden heeft ze een prachtig kunstwerk aangeschaft, dat in de dienst naast de tafel stond en de rouwannonce sierde.

Het leven van Trudeke heeft zich gekenmerkt door vele hoogtepunten, maar ook dieptepunten hebben haar getekend. Het verlies van een 19-jarige zoon heeft grote impact gehad op haar leven. Ze heeft vier kinderen gekregen, waarvan er drie tijdens de uitvaart uiterst liefdevol en berustend hebben gesproken.

De familie Cras heeft lange tijd in de parochie geparticipeerd. De kinderen Maarten, Jeroen, Hein, en Bregje zijn lid geweest van de DoReMicaantjes, het kinderkoor dat ooit met 80 kinderen wekelijks de gezinsvieringen opluisterde. In die jaren was de kerk een zo belangrijke steun en toeverlaat, dat ze de wens heeft geuit om de dienst van haar afscheid toch in de Dominicuskerk te laten plaats vinden. Het werd ervaren als een soort thuiskomen, en dat is niet meer zo gewoon in deze tijd. Die warme herinneringen hebben we op 18 november, de dag van de uitvaart, met elkaar gedeeld, onder warme belangstelling, in een koude kerk.



Activiteitenrooster

| | | |
|--------------------------------|--|--|
| Za 17 dec. 15.00u | Kunst en Religie 'Kerstconcert' | Effata-/Dominicuskerk |
| Zo 18 dec. 07.45u en 08.30u | Wegen met zegen – wandeling met vertrekceremonie (07.45u met ontbijt en 08.30u zonder ontbijt) | AVP kerk |
| Ma 19 dec. 16.30u – 17.30u | Bijbelgroep | Effata parochiecentrum (crearuimte) |
| 2023 | | |
| Do 5 jan. 19.30u | Bezielde film 'Walk About' | Effata parochiecentrum (huiskamer) |
| Do 5 jan. 14.00u – 16.30u | Iconen schilderen | Effata-/Dominicuskerk (ingang Heyendaalseweg) |
| Vr. 6 jan. t/m zo 8 jan. | Wegen met Zegen – route Huissen - Nijmegen | Start bij AVP – kerk |
| Zo 8 jan. | Afsluiting catechese activiteiten in de Kerstperiode | Effata-/Dominicuskerk |
| Ma 9 jan. 16.30u – 17.30u | Bijbelgroep | Effata parochiecentrum (crearuimte) |
| Wo 11 jan. 10.00u – 11.30u | Meditatieve viering | Dagkapel Effata- /Dominicuskerk (ingang Groenewoudseweg) |
| Zo 15 jan. 07.45u en 08.30u | Wegen met zegen – wandeling met vertrekceremonie (07.45u met ontbijt en 08.30u zonder ontbijt) | AVP kerk |
| Do 19 jan. 14.00u – 16.30u | Iconen schilderen | Effata-/Dominicuskerk (ingang Heyendaalseweg) |
| Ma 23 jan. 16.30u – 17.30u | Bijbelgroep | Effata parochiecentrum (crearuimte) |



Effata Dominicuskerk

Prof. Molkenboerstraat 7
6524 RN Nijmegen
☎ 024-3 65 60 69
IBAN NL 29 ABNA 0436 6614 46
t.n.v. Effataparochie
✉ www.effataparochie.nl

Onderdeel van Stefanusparochie

Berg en Dalseweg 40
6521 JJ Nijmegen
info@stefanus.nl
✉ www.stefanusparochie.nl

Bereikbaarheid Pastoraal team Effata

Pastor Hans Hamers hhamers@Stefanus.nl
☎ 06 - 19573987
René Klaassen klaassenfr@gmail.com
☎ 024 - 3562968
☎ 06 - 10510849

Parochieadministratie / Secretariaat

Prof. Molkenboerstraat 7
6524 RN Nijmegen.
van dinsdag t/m donderdag
van 10.00 tot 12.30 uur
☎ 024-3656069
✉ post@effataparochie.nl

Voor spoedgevallen buiten deze uren

Rudie Luiken
☎ 06-21547952

Voor uitvaarten afspreken

☎ 06-48748727

Colofon

Redactie

Marcel Becker (eindredactie)
Hans Hamers
Elly Heuvel-Versteegen (opmaak)
Anton van der Meer
Betty Smits-van Sonsbeek

Kroniek Marcel Becker

Webmaster Ab Blom

E-mailadres

✉ redactie@effataparochie.nl

Verspreiding parochieblad

Ted Hoyng

Elly Voss ☎ 024-8480938

✉ eimvoss@hotmail.com



**Welkom
in de
Kerst-Inn 2022**

....Vrede op aarde....

Kerstexpo:
Kerststallen in
kersthema's
bijeengezet

Kerstfair
Kerstkadootjes
voor lage prijzen

Kerstcafé
Verzorgd door


Kerstconcert
Zondag
18 dec. 2022
16.00 -17.00 u.

samenzang,
kerstverhaal
Instrumentale
muziek
en Glühwein



Zaterdag 17 Dec. 11.00 -17.00 uur
Zondag 18 Dec. 12.00 -17.00 uur
Entree: Vrijwillige bijdrage voor de kerk

Antoonius van Paduakerk
Groesbeekseweg 96 Nijmegen
www.avonijmegen.nl
Facebook : Antonius van Paduaparochie



Wens

De redactie van het Effata Parochieblad wenst u een Zalig Kerstfeest en een Zalig Nieuwjaar.

Kopij volgend nummer

- volgende aflevering 13 januari,
start actie Kerkbalans
Oplage circa 700 exemplaren

OPROEP

Wilt u informatie over verhuizing, geboorte, huwelijk en overlijden doorgeven aan het secretariaat van het parochiecentrum: post@effataparochie.nl
Hartelijk dank voor uw medewerking.

Iemand bij u in de buurt, in de straat:

ZIEK? EENZAAM? BEHOEFTE AAN EEN GESPREK?

Meld het bij het pastoraat of bij:

Lou Tielkes 024-3226676 a.h.tielkes@fo.nl
Willem Pelser 024-3772146 wpelser@telfort.nl



Rooster van Vieringen

| 2022 | Thema en viering | Voorgangers | Muziek |
|--|--|---|---|
| Zondag 11 december 10.30 uur | Derde zondag van de advent Agapèviering - Diaconale zondag <i>Jesaja 35, 1-6a. 10</i> <i>Matteüs 11, 2-11</i> | Ineke van Cuijk O.P. René Klaassen | n.n.b Samenzang o.l.v. Françoise Klaassen |
| Woensdag 14 december 10.00 uur | Meditatieve viering | Werkgroep meditatieve vieringen | |
| Zondag 18 december 10.30 uur | Vierde zondag van de advent Agapèviering - Diaconale zondag <i>Jesaja 7, 10-14</i> <i>Matteüs 1, 18-24</i> | Jan v.d. Wal Betty Smits - v. Sonsbeek | Thea Stadlander-Glasz Schola o.l.v. Françoise Klaassen |
| Zaterdag 24 december 19.00 uur | Hoogfeest van Kerstmis/Kinderviering Vol verwachting klopt ons hart. <i>Kerstverhalen - voor jong en oud met spel en muziek.</i> | René Klaassen n.n.b. | n.n.b. |
| Zaterdag 24 december 21.00 uur | Hoogfeest van Kerstmis/kerstavond Eucharistieviering <i>Jesaja 9, 1-3. 5-6</i> <i>Lucas 2, 1-14</i> | Pastor Hans Hamers O.P. .René Klaassen (o.v.b.) | Thea Stadlander - Glasz Schola o.l.v. Luc Jan Laarhoven Françoise Klaassen |
| Zondag 25 december 10.30 uur | Hoogfeest van Kerstmis Eucharistieviering - Diaconale zondag <i>Jesaja 9, 1-3. 5-6</i> <i>Lucas 2, 1-14</i> | Pastor Hans Hamers O.P. René Klaassen | n.n.b. Schola o.l.v. Luc Jan Laarhoven Françoise Klaassen |
| Maandag 26 december 14.00 - 16.00 uur | Kerk open voor bezoek aan kersttentoonstelling | | |
| Zaterdag 31 december 17.00 uur | Oudjaar | Werkgroep meditatieve vieringen | |
| 2023 | | | |
| Zondag 1 januari 10.30 uur | Nieuwjaarsdag Eucharistieviering - Diaconale zondag <i>Numeri 6, 22-27</i> <i>Lucas 2, 16-21</i> | Pastoor Eduard Kimman s.j. n.n.b. | Thea Stadlander - Glasz Schola o.l.v. Luc Jan Laarhoven |
| Zondag 8 januari 10.30 uur | Driekoningen Gezinsviering - Diaconale zondag <i>Jesaja 60, 1-6</i> <i>Matteüs 2, 1-12</i> | René Klaassen Koos Wilke | n.n.b Samenzang o.l.v. Françoise Klaassen |
| Woensdag 11 januari 10.00 uur | Meditatieve viering | Werkgroep meditatieve vieringen | |
| Zondag 15 januari 10.30 uur | 2e zondag door het jaar Agapèviering - Diaconale zondag <i>Jesaja 49, 3. 5-6</i> <i>Johannes 1, 29-34</i> | Wim Rigtters Marleen Verstappen | Thea Stadlander - Glasz Schola o.l.v. Françoise Klaassen |
| Zondag 22 januari 10.30 uur | 3e zondag door het jaar Agapèviering - Diaconale zondag <i>Jesaja 8, 23b - 9, 3</i> <i>Matteüs 4, 12-23 of 12-17</i> | Pastor Hans Hamers O.P. Zr. Nadia Kroon O.P. | n.n.b Samenzang o.l.v. Annemiek v. Nostrum |

Deze uitgave is financieel mede mogelijk gemaakt door:

De Vinotheek www.vinotheek.nl

Gommers Nijmegen BV www.gommers.nl

Janssen Repro www.janssenrepro.nl

Bloemisterij Het Molentje www.bloemisterijhetmolentje.nl

Kookstudio en Catering 'Uit-Koken' www.uit-koken.nl

Hoveniersbedrijf Han Janssen v.o.f. www.hanjanssen.nl

Klopper & Kramer Uitvaartcentrum Oud-Mariënboom www.KK.nl





Verlangen

*Diep in mij koester ik een licht,
een onuitwisbaar vergezicht,
dat steeds weer mijn verlangen voedt
en mij de morgen open doet.*

*Reikhalzen naar wat komen gaat,
naar wat voorbij de einder staat,
dat levenslange pelgrimsloot,
dat is het leven met mijn God.*

*Vaak wankelt onderweg dit licht
en raken doel en zin uit zicht.
Dan vind ik mensen op mijn weg
waarin hij mij nieuw vuur toezegt.*

*Is God een stem, nog nooit gehoord,
de hemel een versleten woord,
als mij mijn angst het zicht ontzegt
dan wijst de liefde mij de weg*

*De fakkel van dit vergezicht
is doorgegeven als een licht
dat wankel brandt in weer en wind
maar in een Kind beschutting vindt.*

*Fel is het opgelicht in hem,
God kreeg in al zijn woorden stem.
Hij straalde van barmhartigheid,
verbrandde aan zijn vurigheid.*

Sytze de Vries

